

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Nr. 10,070/1915 Pres.

Circular.

In scopul instruirii și al indemnării poporului nostru dela sate, ca banii ce-i are să nu-i țină ascunși, ci să-i pună în circulație, spre binele seu și al statului, — preaveneratul consistor arhidiecezan a adresat preoțimiei și învățătorimiei din arhieiceza transilvană circularul următor:

Domnul ministru de culte și instrucție publică ne comunică în înaltul său rescript de sub Nr. 11,079/1915, că lipsa de bani mărunti, pentru a cărei delăturare s-au fost luat dispozițiile necesare încă în luna a. c. prin organele administrative, camerele de comerț și industrie, și prin forurile bisericesti, în care scop am lansat și noi un circular cu datul de 27 luna a. c. Nr. 6265 Epit., se simte încă și astăzi și că dispozițiile luate n'au avut rezultatul dorit, pentru că o mare parte a locuitorilor încă și astăzi țină ascunși banii de aur, argint, nicăi și bronz și bancnotele.

Dat fiind, că prin ascunderea banilor și nepunerea lor în circulație își causează o pagubă însemnată în primul rând însuși proprietarul lor, prin faptul, că ținându-i ascunși nu-i aduc nici un venit, dar causează mare pagubă și pe terenul vieții economice, care în urma restrângerii circulației banilor stagnează, — onorații preoți și învățători sunt poftiți, ca la toate ocazunile să-și dea toată silință să lumineze poporul despre enorma pagubă ce o causează ascunderea banilor și să-l îndemne, ca în interesul lui să-i pună în circulație cât mai îngribă, depunându-i la institute de bani spre tructificare, ori să-i verse în subscrierea de obligațiuni la împrumutul de răsboiu, care pe lângă că le oferă garanță sigură, — le aduce în același timp și un venit foarte frumos.

In deosebi să i se pună în vedere poporului, că banii de aur, de cări statul are neapărată lipsă pentru ducerea la îsbanda a răsboiului, — să nu-i țină ascunși, ci să-i schimbe la institute publice cu bancnote, ca astfel să se adune cât mai mulți bani de aceștia la banca austro-ungară.

In privința aceasta să luăm pildă dela Germania, unde preoți, învățători și copii de școală au emulat în adunarea banilor de aur, aşa, că în timp relativ destul de scurt, pe calea aceasta s'au adunat nu mai puțin decât 100 milioane de mărci în aur.

In imprejurările extraordinare, în cari ne aflăm astăzi, când fiecărui cetățean i se impune datorința de a conlucra cu toate puterile lui la promovarea interesului public al statului, — aşteptăm dela preoți și învățători noștri, ca să-și dea toată silință să execute aceste dispoziții cu cea mai mare conștiențiositate.

Sibiu, 17/30 Octombrie 1915.

Consistorul arhidiecezan.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil. rândul cu litere garmond.

Ardealul a vorbit!..

Sibiu, 3 Noemvrie n.

Ne-am fost încheiat prim-articolul din numărul 102 al anului curent cu cuvintele următoare: «Ardealul acum nu vorbește, ci muncește și jertfește. Când va putea vorbi Ardealul, va vorbi astfel, că va fi auzit de toți și înțăles de toți!» Ocasiunea de a și spune cuvântul Ardealul cel adevărat, — iar nu cel reprezentat prin desertoare nostre în coloanele unor ziare iubitoare de sensație și de scandal din București, — s'a ivit mai curând decum credeam noi. În congregația din urmă a comitatului Hunedoara, Români au prezentat adeca propunerea comunicată în numărul nostru din urmă, și au cerut, ca doi dintre fugarii noștri, popa Ioan Moția și directorul de bancă Vasile C. Osvadă, se fie sterși din lista membrilor congregației, ca nevrednici de a mai sta la masa verde, în rând cu ceialalți fruntași ai comitatului. Propunerea a fost apoi motivată din partea domnilor Dr. Iustin Pop și Dr. Aurel Vlad, fruntași ai vieții noastre publice, cari au rostit câte un rechisitoriu aspru dar meritat la adresa fugarilor noștri, vestejindu-le și înfiereându-le purtarea. Un amic al ziarului nostru ne-a trimis ambele vorbiri rostite în sala comitatensă din Deva, și cu placere le publicăm mai la vale, în traducere românească, în firma convingere, că nu va fi Român, nici unul singur măcar, între milioanele remase acasă, credincioase tronului și patriei, care să nu se identifice întru toate cu cele cuprinse în aceste vorbiri, isvorate din gândirea și simțirea întregului popor român din patria aceasta. Vorbirele sunt următoarele:

Vorbirea domnului Dr. Iustin Pop.

Români din comitatul Hunedoarei, pătrunși de iubirea de patrie și conduși de credința cetățenească, imediat după îsbucnirea răsboiului mondial, care durează și acumă, au făcut în scopul exprimării și demonstrării virtușilor lor patriotice un pas atât de serios și de solemn, încât acela era chemat, nu numai se deștepte în publicul de deosebite naționalități din comitat încrederea împrumutată, ci prin temelii puternice să o și cimenteze și garanteze. Pasul acesta a fost *declarația de loialitate* din 1 August 1914.¹ Scopul acestei declarații a fost garantarea întru toate a liniștei comitatului, în mijlocul stării de răsboiu, astfel, ca publicul comitatului Hunedoara, abstragând dela favorurile generale, pricinuite de răsboi și legate de el, dar în afară de puterile noastre: din raporturile publice ale comitatului, în deosebi din deosebirea națională a publicului comitatului și din frecările și luptele politice manifestate în trecut, ca isvorite din această deosebire, să nu simtă, până la sfârșit, nici un fel

de incident nefavorabil și vre-o manifestare pagubitoare, ba să remână asigurat în contra acestora. Am voit să stabilim o sfântă Treuga Dei pe teritorul comitatului Hunedoara, ba ca resunet și dincolo de hotarele comitatului. Si am făcut-o aceasta cu renunțarea la convingerea, că noi doară și până acumă am fost cultivatori iubirei de patrie și ai credinței cetățenești, cum și susținătorii ordinei de drept în stat, și că astfel e cu totul de prisos să mai facem declarație specială de loialitate.

Garanța cuprinsă în declarația amintită a primit acoperire deplină atunci, când am văzut cu ochii, că soldații români mobilizați din comitatul Hunedoara se supun în mod exemplar ordinului de chemare și că în cursul răsboiului, până în momentele de față, cu ce viteză vrednică și îndreptățită de a fi trecută în istorie, cu ce eroism, jertfire de sine și înzestrații cu toate virtușile militare, au căutat și caută să-și împlinească față de patrie datorințele aparării. Ne vedeam ajunși la culmea dorințelor noastre politice, ca anume, fiecare Maghiar din țara aceasta, și fiecare cerc politic se fie convins, că noi, Români, nu suntem iridentiști, nu suntem răsturnători de stat, ci fi credincioși ai patriei, cari în credință lor închid și neștirbirea integrității teritoriale a patriei. Si credeam și speram, că după încetarea răsboiului, nu numai maghiarimea luată în sens etic, ci mai ales *cercurile suprême politice*, prin o prefacere salutară suflătoarească, vor aduce lege în insuflețirea lor politică, lege, care se enunță, cu convingerea de istorică celebritate din legea regelui Coloman, că *De striges quae non sunt, nulla fiat mentio*, — că noi nu suntem strigoți politici iridentiști, prin urmare nimic nu poate sta în calea împlinirii revindicărilor noastre politice.

Contemplările noastre politice intru linistirea comitatului și determinarea noastră firmă a fost însă conturbată de un incident, când doi dintre membrii români ai reprezentanței noastre municipale, anume, Vasile C. Osvadă, director de bancă în Hunedoara, și Ioan Moția, preot gr. or. în Orăștie, amândoi subscritori și sprijinitori ai declarației noastre de loialitate, în restimp au fugit în România, unde călcându-și credința față de patrie, au intrat în serviciul unei fracțiuni politice dușmane, care planuiește sărbătarea integrității teritoriale a patriei noastre, despre ce ne-am căștigat dovezi, pecât de revoltătoare, pe atât de neîndoelnice. Dar incidentul acesta nici pe departe nu e chemat se facă în statonicia atitudinei noastre politice nici cea mai mică spărtură. Din contră, și cu privire la acest incident poate fi aplicată înțeleapta axiomă latină: Exceptio confirmat regulam, — exceptia confirmă regulă, în casul de față regulă aceea, că noi, Români, cari nu ne-am clătinat și nu ne clătinăm, ne alipim în mod nestrămutat de patria noastră și de suveranitatea ei teritorială. De-

altă parte, noi, Români din comitatul Hunedoara, cu toate că recunoaștem lipsa de greutate politică a celor doi fugari și nesuccesul activității lor antipatriotice, — din respect față de noi și față de regatul vecin, și din jalusie față de corectitatea noastră politică, nu vrem să trecem prea ușor peste incident, lăsându'l neînfierat.

Vasile C. Osvadă, membru al congregației noastre, încă în trecutul apropiat fusese un convins adict politic al nostru, solidar cu noi în mod necondiționat, și atât personalitatea sa, cât și peste tot atitudinea și purtarea sa, il îndreptățeau se reclame încredere publică, ca om de necondiționată încredere politică, esclusă fiind cu tot dreptul presupunerea, că ar putea deveni cândva necredincios patriei sale. Știm foarte bine despre el, că în cursul stării de răsboiu a făcut pe terenul alimentării publice, prin îscusita și înțeleapta întrebuită a legăturilor pe cari le avea cu România, servicii eminente publicului din comitatul nostru, până-ce într'un moment de nescocință nu s'a înrolat de credincios al unei fracțiuni politice dușmane, din țară streină, devenind prin aceasta necredincios patriei sale, și astfel și comitatului seu. Pasul seu fatal nu-l putem califica și judeca altfel, decât numai ca rătăcire isvorată din păcătoasă ușurătate, căci doară om treaz nu face ce a făcut el, nu-și părăsește soția bolnavă, legăturile familiare, rudeniile, institutul de bani «Agricola» încredințat conducerii lui, angajamentele rentabile cu privire la alimentarea publică a comitatului, precum și celealte legături întinse economice, pe toate, nu-și lasă viața bine întocmită de aici, pentru că se între la dușman ca clown politic. Presupunem, ba suntem siguri, că a fost jertfa împrejurimei sale păcătoase din România, care a stors și dela el, streinul mănat de curentul pe care l-a perhorecat, după cum auzim, declarări, față de cari, pocăința ivită la tot casul mai târziu, nu-i-a mai putut oferi posibilitatea retragerii.

Tot rătăcirei trebuie se atribuim și pasul uimitor al membrului congregației comitatense Ioan Moția, care și-a croit aceeași soarte ca Vasile C. Osvadă și a sevărșit aceeași crimă mare. Si fugarul acesta e numai jertfă, aleasă și succesa, a împrejurimei criminale din România, care aruncă mreaja cabalistă, dar valoare politică nu are, căci doară numai un rătăcit poate să-și uite atât de usor de tagma sa preotească, poate să-și părăsească fruntașa parohie, foia sa politică, avereia și traiul său comod, domnesc, liniștit și sigur, schimbându-le toate acestea cu soiul cel mai disgustător al aventurii politice, cu îngrozitoarea crimă grea a necredinței față de patrie. Români din comitatul Hunedoara sunt însă necruțători când judecă pe cei ce-și calcă credința și fidelitatea politică. De aceea declarăm, că cu fapturile lui Vasile C. Osvadă și Ioan Moția nu numai că nu ne identificăm, ci cu mari sguduri susle-

¹ Subscrisă de toți fruntașii români din comitatul Hunedoara și predată prin o delegație comitolui suprem al comitatului. Redacțunea.

testi ne-am câștigat cunoștință despre pasul lor fatal, cu care și-au tăiat pentru totdeauna firele legăturii, cu cari erau legați de noi odineoră. Ii condamnăm cu asprime și îi stigmatizăm, declarându-i de nevrednici să mai fie membri ai reprezentanței municipale. Recomandăm propunerea spre primire (Aprobări generale. Voci: Primim!).

Vorbirea domnului Dr. Aurel Vlad.

Mă rușinez, că doi membri ai congregației comitatense s-au dejosit la astfel de fapte. Mă rușinez, că peste tot a fost cu putință, ca acești doi cetăteni ai comitatului se sevărască astfel de fapte. Năzuința principală a Românilor din patrie și principiul lor fundamental politic a fost totdeauna aducerea în consonanță a tuturor făptuirilor lor cu condițiile de existență ale statului ungar și ale dinastiei. Numiți membri ai congregației au devenit necredincioși acestei profesii politice de credință. În contra acesteia au păcătuit cei doi membri congregaționali, și astfel nu numai în contra patriei au păcătuit, ci și în contra poporului propriu, în contra neamului lor.

Onorată congregație! Sunt convins, că direcțiile acestea sunt contrare, nu numai sentimentelor întregiei români din patrie, ale totalității Românilor, ci sunt contrare și minții sănătoase, ba și onestității politice a învecinatului regat român. Nu de mult am avut ocazie se convin cu politiciani conducători români și se cunoște concepția cercurilor conducătoare române, și toți, cu bărbății de stat împreună, n'au avut altă profesie de credință, decât să fim cu alipire nestrămutată față de stat și cu credință față de dinastie. În această atmosferă politică și-a educat fericitul Rege Carol pe cei din jurul seu și acest sfat l-a lăsat el românilor din patrie. Noi am remas consecvență pe lângă principiul acesta fundamental, care e condiția fundamentală a fericirii românilor.

Onorată congregație! Vremile mari, vremile cloicotioare, scot la i-veală elementele prețioase, dar aruncă deasupra și gunoiul. Să nu ne mirăm deci, că se află și de acestia. *Ii condamnăm!* Recomand propunerea spre primire. (Aprobări vii. Voci: Primim!).

Așa a vorbit Ardealul, prin rostul celor chemeți ai sei, în sala de ședințe a celui mai românesc comitat al Ardealului, în casa comitatensă din Deva. A fost un glas sincer și corect, clar și neșovăitor, isbucnit cu putere vulcanică din adâncul sufletului indignat românesc. Vorbele aspre de osândă, rostite acolo, vor fi acum, cum spuneam noi, auzite de toți și

înțelese de toți. Să le audă însă și să le înțeleagă în prima linie fugarii noștri, toți, aceia, cari și-au călcăt credința față de tron, patrie și neam, și se știe, că aici acasă nu se mai păstrează față de ei decât numai sentimente de desgust și de dispreț. Ei sunt excomuniati din sânul neamului nostru, ca niște rătăciți, cari nu mai sunt fiii sei, pentru că în zilele cele mai grele i-au întors spatele, fugind din posturile în cari i-a fost așezat increderea obștei românești, și dovedindu-se de nevrednici de increderea și iubirea noastră, de care s'au bucurat în trecut.

Noul guvern francez. S'a format noul guvern francez, sub presidenția lui Briand, și mâne, Joi, se va prezenta în fața parlamentului. Se așteaptă cu multă nerăbdare declarațiile pe cari le va face ministrul-president Briand în parlament, dar se crede, că și dacă Briand va vorbi despre continuarea politicei din trecut și deci despre continuarea răsboiului până la învingere, lucrul acesta se va face numai pentru a se evita o deprimare prea mare a populației țării, căci de fapt noul guvern e convins despre necesitatea legării păcii cu Nemții, și va lucra în direcția aceasta. Noul prim-ministru francez a avut o atitudine rezervată politică până acum, n'a injurat pe Germani, prin urmare el este cel mai chemat în Franța se caute căile cari duc la învingere. Pentru că învingerea asupra Nemților, între împrejurările date, este eschisă pentru Franțezi. Ofensiva lui Joffre a dat greș și de astădată. Italia șo-văște, nu trimite ajutor, pentru că nu poate. Lupta diplomatică în Balcani e perdută. România și Grecia tot mai mult se înstreinează de antantă. Anglia începe se devină suspectă, iar Rusia s'a dovedit de neputinciosă. Cu cine deci se bată Franțezi pe Nemții? Cam acesta este acum modul de gădire prin cercurile înalte politice din Franța, după cum ne spune o foaie imparțială din Elveția. Si cine astfel găndește, la pace se găndește.

Răsboiul.

La frontul dela răsărit atacurile trupelor rusești au fost de nou respinse de trupele germane și austro-ungare. Perderile Rușilor sunt mari. În luna Octombrie au ajuns în captivitate la noi 142 ofițeri și 26.000 soldați ruși, iar la Germani 244 ofițeri și 41.000 soldați ruși. Ai noștri au capturat dela Ruși un tun, 44 mitraliere, trei aeroplane și mult material de răsboiu, iar Germanii 23 de tunuri și 80 mitraliere. Dela apus nici o știre mai însemnată.

La frontul italian a slăbit de tot ofensiva trupelor dușmane. Mici succese locale au avut Italienii, dar ele sunt prea neînsemnante pe lângă perdele mari avute, cari sunt evaluate la 150,000 morți și răniți. Pozițiile principale se află toate în posesiunea

trupelor noastre, cari le-au apărat și de astădată cu rară vitejie.

La frontul sărbesc trupele noastre și cele germane au înaintat până la Kragujevac, care *Luni dimineața a fost ocupat de trupele aliate*. Dușmanul s'a retras. Pe arsenalul din Kragujevac și pe casarma mare a fost arborat *Luni dimineața la orele 8 steagul nostru și cel german*. Trupele bulgare înaintează spre Niș. Situația e desesperată pentru Sârbi. Incunjură din toate părțile, ei vor trebui, ori să se predee, ori să-și jertfească sângele toți pentru patria lor, care nu mai poate fi salvată.

Din viața societății „Andrei Saguna“.

De Dr. Gh. Comza.

(Urmare.)

Elevii seminariai dela anul 1868 portni de insuflare hotăresc, să țină în fiecare săptămână sedință, iar din respect și recunoștință față de Moise al neamului nostru de lege ortodoxă din Ardeal și Ungaria au decis că în presă de sf. Andrei (29 Noemvrie) a fiecarui an să aranjeze o producție publică, Impreună cu disertații, cântări și declamări la onoarea marelui Andrei. Aceste sedințe s'au și ținut până la moartea lui și se țin și astăzi întru amintirea plină de învățăminte a lui

Si până a primi o organizație mai perfectă, „Conferența“ a căutat să fermeze mijloace de înaintare.

La sfârșitul anului scoalistic 1860/70 si la începutul anului 1870/1871 în protocoalele conferenței obvîne numirea de *societate*, an eșecată cu numirea de *conferență*, numirea de *regulament*, cu numirea de *statut*, *statute*, de unde se vede, că mai era lipsă de precizare a organizării. Aceasta a și făcut, când la 14 Martie 1871 „Conferența“ și-a schimbat numele în „Societate de lectură“.

Aceasta s'a făcut din motivul, că din ea se țin lucrările în „conferență“ mergeau tot mai bine. Membrii mai ales în anul 1871 erau la înălțimea chieșmării lor. Prezidentul harnic de atunci, actualul vicar arhiepiscopal P. C. Sa, și Dr. Ilarion Pușcariu, arhmandrit, n'a prezentat să îndemne pe membri la muncă rodnică și folosul lor propriu. Membrii la rândul lor se întrec în lueru și desvoală destul de frumusica activitate pe teren teologic și pedagogic. Cei mai însemnați erau Simeon Popescu, fost president al comitetului, astăzi protopresbiter, profesor în România și unul dintre cei mai luminiți preoți ai bisericiei noastre, și Grigorie Pleșoianu, fost notar al societății și astăzi protopresbiter al tractului Bistrița, care s'a distins pe terenul vieții noastre bisericiste foarte mult. Aceștia, că și alții scriu lucrări de valoare, dintre cari — dure — nu toate s'au păstrat. Dintre lucrările dinainte de 1871 amintesc acestea: din 1868: 1. *Perfectionarea omului ca singură ființă perfectibilă* e condiționată de prescurtarea de sine, și de educația imediată și nemediata, de G. Șagău, care lucrare o a pierdut, și 2. *Infalibilitatea papiei*, de Dumitru Comsa, fost profesor la seminarul „Andrei“ și prezent în mai multe rânduri al societății de lectură. Această lucrare e scrisă de la în 1870 dar e și actuală, scrisă cu diligență și pricepere.

casionale Trebuie mers îndărăt până la rădăcina însăși a răului. Si vom găsi o, mai pe sus de toate în uitarea principiului fraternității, atât de energie și așa de lămurit expus de către Isus Cristos.

Fraternitatea creștină nu este o șiră a diversității claselor sociale. Pașă și în o familie aptitudinile crează deosebiri; eu atât mai mult într'un stat. Însă diversitatea claselor nu exclude fraternitatea. Nu pentru a propovădui acest înalt adevăr social, a voit Isus Cristos să aparțină, ca om, unei rasse regești, și în același timp să fie lucrător și să-și aleagă niște lucrători ca împreună muncitori și a-postoli?

Ei sunt convins, că fraternitatea practicată bine, în loc să aducă vr'o vătămare diversității claselor sociale, ar întări această diversitate, fără de care însă societatea s'ar prăbuși.

Sunt unii, cari cugetă că și-au împlinit datoria de fraternitate creștină, fără oare-care milostenie. Aceasta este eroare. Milostenia este recomandată în evangelie, însă ea nu-i dată ca împlinirea deplină a datorinței de fraternitate. Această datorință se întinde mai departe, și Isus Cristos a voit, ca toate miserile intelectuale și morale tot așa ca și miserile materiale, să fie ajutorate.

Ar trebui să nu fi deschis cineva evangelia pentru a se îndoie despre aceasta.

Se vorbește ceci în foaia „Musa“ a societății.

In 1871 Simeon Popescu scrie: 1. O schiță din mărirea noastră săriosească 2. Haiducii sau răsbumătorii martirilor din 1785 etc.

In anul 1871 se hotăreste edarea unei foi, „în care să se poată scrie operațele ce se vor ceta în sedință, și ați articlii științifici, și aceasta având de scop de a păstra totă activitatea noastră pentru posteritate“. Prezidentul societății e rugat, să primească funcția de censor la foaia, care va avea un redactor și 9 colaboratori. In anul societății 1871/1872 s'a statorit în urma deciziunii, primite de membrii societății, ca foaia să poarte numele „Musa“ și să așeară tot la două săptămâni, în format de 2 coale sub revizuirea președintelui da atunci Dr. Ilarion Pușcariu. Nu trece mult și într-o „Musa“ apără pentru prima dată la 6 Nov. 1871 cu exteriorul înfrumusetat de clericul I. Herțogea, mai târziu preot vrednic în țara Oltețului, argajat din indemnă propriu a înfrumuseță gratuit foaia.

Istorul „Musei“.

Primul redactor al ei este Nicolae P. Petrescu, astăzi cunoscut de toți, bun și înflăcrat apărător al intereselor neamului.

Cei dictați colaboratori sunt: Ioan Popa, Moise Toma, Simeon Popescu și Teodor Stavila. Cuvântul înainte al foii într-un avant potrivit pledează pe lângă acordarea sprijinului recerut. După expunerea considerațiunilor, cari au reclamat edarea unei foi, redacționele spun că foia „Musa“ va primi în coloanele sale „tot ce taie în sfera științifică-beletristică, tot ce se contribu la dezvoltarea spiritului, operație propriu, traduceri bune, nuvele, chiar și povesti populare, dacă vor fi frumoase“.... Cere în sfârșit sprijinul membrilor și sfârșeste cu cuvintele apostolului Pavel adresate către Români: „Acum este vremea să ne seculăm din somn, adeca din nelucrare, să nospetea a trecut, iar ziua să apropie, să lăpădăm dar lucrurile întunecoreci și să ne îmbrăcăm în haina luminii“ (Români, C. 13 v. 11 și 12).

Din aceste cuvinte se poate bine vedea, că însoflarea în acest timp era mare. Membrii societății s'au angajat să scrie gratuit materialul în coloanele foii, astfel încât ea să fie — pe cari altcum nu le-ar fi putut suporta — a putut să apară în 3 exemplare. E drept, că la început se vede o neorientare privitor la stabilirea exteriorului și a așezării la loc potrivit a materialului, — dar cu incelul a dispărut neajunsul acesta și foia a apărut în mod potrivit până în anul societății 1908/1909, anul despărțirii societății în două societăți coordinate. Dl director seminarial, Dr. Eusebiu R. Roșca, cu hârtia sa din 2 Ianuarie 1909 face cunoscut societății, că după părerea sa foaia „Musa“ nu mai este un stimul de productivitate literară, cum s'ar părea. Lucrările se cetesc și astăzi odată în sedințele societății, dar și de alții ele se păstrează în arhivul societății.

Prin urmare publicarea lucrărilor în foaia „Musa“, cu scopul de a se păstra, nu mai este necesară. Societatea se vede deci indemnată să ceară prin concluzul Nr. 45 din 15 Februarie 1909 edarea ei pe mai departe.

Astfel a facut să mai apără foia „Musa“, care aproape 40 de ani a adunat în coloanele sale roadele ostenelilor depuse de membrii societății în favorul lor propriu. Cu bucurie și placere poate privi ori și cine

Prin urmare trebuie să sprijinim lipsa materiale, nu prin oare-cari milostenii aruncate săracilor cu mai multă sau mai puțină grătie, ci prin instituții sociale, care să așeze pe celele n'are, într'o situație, în care el să poată căștiga. Proprietatea moraliză; și nu vei găsi nici odată organizatori de răscoale printre lucrătorii, care posed ceva. Vei întâlni atari ușorii printre aceia, cari posed o anumita avere, care n'au căștigat-o prin truda lor, și cari vor asculta de orgoliu sau de alte patimi rele. Dar căt privește pe cel care prin munca sa își va aduna oarecare proprietate, el nu va fi nici când revoluționar, și nici prin gând nu-i va trece să răstoarne ordinea socială.

Dacă guvernele, înțelegându-se cu clasele bogate, ar voi cu toată seriositatea să începă lecuirea neajunsurilor sociale prin instituții frățești, întreprinderea ar fi ușoară, și în timp ce ele ar munci la fericirea desmoșteniilor acestei lumi, ar da societății întregi o temelie atât de soildă, încât orice răsfrâtere ar deveni imposibilă.

Dacă la vindecarea lipsurilor materiale lumea ar adaoge ceea și neajunsurilor intelectuale și morale, printr'o vastă instituție de educație universală și cu adevărat frățească, după cum am expus-o mai înainte, lumea ar seca în izvoarele lor aproape toate celelalte cauze ale răscoalelor.

Dacă lumea se mulțumește să

FOIȘOARĂ.

Studii asupra Creștinismului considerat ca legătură de unire între popoare.

(Fine).

Scisoarea a septea.

Domnule Director, — Am ajuns la explicarea creștină celui de al treilea termen din deviza revoluționară: *fraternitatea*.

Nimeni nu cetează să conteste pe fapt, că oamenii nu sunt de aceeași natură și prin urmare că ei nu sunt frați. Numai cand e vorba de a trece de la teorie la praxă, pasul e greu, și cei mai mulți oameni refuză în mod positiv de a-l face.

Totuși, dacă este adevărat, că neamul omenesc nu-i decât o singură familie, pentru ce atunci cei cari sunt favorizați nu s'ar simți ei mănați să facă bine fraților lor nenorociti? Dar, se zice, printre acești nenorociti, sunt unii nevrednici și vinovați. De sigur; dar acesta-i un motiv mai mult de a avea milă de ei, decât de a-i lăsa în sama nenorocitei lor sorti.

Pînătăi vinovații, chiar printre criminalli, cari se arată nedemni de a apartine la familia omenească, se găsesc cu mare număr, pentru cari s'ar putea pleda împrejurări atenuante. Sigur, eu nu sunt partisan al teoriei socialiste, care ar vrea să

mij ocașie să cadă asupra societății și asupra relei organizați a ei vițile și fărădelegile particularilor. Însă dacă sunt atari vinovați, cari sunt datori să supoarte înșîși responsabilitatea personală a faptelor lor criminale, există și o mare multime, cari n'ar fi vinovați, dacă ar fi trăit într'un mediu moralizator, dacă ei ar fi primit o cultură intelectuală și morală, care le-a lăsat.

Să luăm de exemplu ceea ce s'a prezentat la Paris. Crede cineva, că toți aderanții Comunei au fost asașini și răsărititori?

Crede cineva, că printre ei să nu fi existat și mulți nenorociti, amăgiți în lipsa unei inteligențe prea puțin dezvoltate, prin sisteme false, pe cari li le-au prezentat drept aplicarea dreptăței sociale, sau împins în prăpastie de miserie?

Vinovații sunt șefii, cari aveau deosebită inteligență pentru a înțelege ceea ce faceau, și cari nu s'au temut, pentru a se înălța la putere, să întrebuițeze mijloacele cele mai imorale și cele mai revoltagătoare.

Însă dacă vrem să ne urecăm până la cauzele, cari au produs această răscoală, care a umplut de spaimă lumea întreagă, nu trebuie, după cum a făcut raportul Adunării naționale, să mergem să le căutăm în anumite împrejură

la trecutul ei frumos, care în cea mai mare parte e totodată și istoricul societății de lectură. Dară cineva voie să cunoască activitatea literară a elevilor seminariali, n'are de căd să desfășoare „Musei” și să găsi doveada ceea mai puternică a productivității lor. Va sînă, că lucrările sălătoare întrînsa merită a fi publicate, ceea-ce e o problemă frumoasă „pe care sperăm de altfel, că o va și rezolva și duce în îndeplinire Societatea cu timpul, când va putea”. (Dr. P. Span, în Prefața Almanahului societății dela 1893).

Astfel două foi casnice au avut elevii seminarului „Andreian” și cîtez a afirma, că ele pentru propagarea spiritului de solidaritate au fost de cea mai cardinală însemnatate. Mai cu seamă are mare valoare foia „Sperantia”, căci existența ei anterioră a îndemnat pe elevii seminariali să înființeze foia „Musa”. Însă „Sperantia” e însemnată și pentru faptul, că locuind cea mai mare parte a clericilor și a elevilor pedagogici afară de seminar, numita foia poate fi considerată ca promovătare a înghîrii rândurilor între seminaristi. Ba și foia „Musa” întregă nejunsurile înfrățirii, căci abia la anul 1879/80 au fost primiți în internatul seminarial toti elevii.¹

Înființarea „Sperantei” e însemnată, că ea a dat ca rezultat întemeierea bibliotecii de azi, și faptul acesta nu trebuie desconsiderat, pentru că în privința aceasta elevii seminariali au întrebat chiar și institutul seminarial, care abia numai din anul 1877/78 are o bibliotecă în regulă și „la finea anului școlar 1883/84 biblioteca institutului a constat din 60 opere în 132 volume”². Față cu această constatare, am văzut în filial acelorăi expuneră, că elevii seminariali deja la anul 1867 aveau în biblioteca lor 58 opere!

Nu urmează însă din acestea, că și azi ar fi necesară editarea unei foi casnice. Pentru că redactarea unei foi reclamă lucru mult și astfel mai bine ar fi, când munca ce o au desfășurat pe vremuri în jurul redactării, ar primi o folocuire prin lăzarea colectivă în altă direcție a tineretului seminarial. Dat fiind, că internatul îi cuprinde neam pe toți și petrec prin urmare totă vremea la olătă, putem înțelege și mai bine cauzele expunerii foii „Musa”. Căci într-adevăr locuirea împreună are avantajii incontestabile, cari ar trebui folosite cu orice ocazie, și fiecare clipă, fiecare zi a petrecerii împreună ar trebui să dore rezultate imburătoare. Pentru? Pentru după terminarea celor trei ani de studiu nu se mai dă prilejul dat în seminar și toți membrii se răzletesc prin satele românești, unde au să tească mai departe la legăturile încheiate în seminar.

(Va urma.)

NOUTĂTI.

Moarte do erou. Locotenentul ces. și regesc Nicolae Flegiaru din regimentul de infanterie numărul 83, nepot al domnului maior George Flegiaru, distinsul colaborator al ziarului nostru, a căzut pe câmpul de răbboiu în 7 Septembrie r. c. la orele 2 după amiază, cu ocazia unei atacuri la Lublin, murind moarte de erou. Fe, că viața sa tină și scumpă, jertfă pe altarul patriei, să ne aducă după răbboiu tot ce ne dorim și ce cu tot dreptul rășteptăm.

¹ Dr. Eusebiu R. Roșca: Monografia institutului seminarial teologic-pedagogic „Andreian”, Sibiu, 1911, pag. 231.

² Dr. Eusebiu R. Roșca: Monografia institutului seminarial teologic-pedagogic „Andreian” p. 205.

frateze cu violență împotriva revoluționarilor, când i-a învinzit; dacă lumea se mulțumește să facă anchete cu privire la cauzele de a doua mână, care poate să fi dată pînă la cutre sau cutre miscare, ce rezultat va obține ea? Nici unul din punct de vedere adevărat social.

Ar trebui săa dară în ce privește fraternitatea ce și cu privire la libertate și egalitate, să deosebim limpede adevărurile, care decurg din aceste cuvinte, ca să împiedecăm apărarea sub un principiu adevărat și unor erori păgubitoare. Însă n-ar trebui să abuseze nimă de acesta erori pentru a combate adevărurile, după cum se întâmplă din nenorocire prea adeseori, când lumea se lasă inspirată de spiritul de partid.

Lumea ar putea evita acestă indoită inconveniență, dacă s-ar inspira din adevăratul spirit al lui Iisus Cristos.

Governelor și claselor luminate li se cunvine de șeful de a lăua inițiativa. Popoarele sunt muncite de o imensă cantitate de erori, printre care se găsesc adevăruri adeseori rău folosite, dar în realitate incontestabile. Pentru să nu le lămurim? Pentru că să nu le facem să simtă o mână binefăcătoare și frătească? Pentru ce oare să nu le facem să înțeleagă, prin binefaceri, mai ales prin binefaceri sociale, că antagonismul dintre clase nu are rațiune de existență; că fraternitatea creștină nu este vorba desărată?

Înmormântarea colonelului Dem. Burdia. Remășitele pământesti ale colonelului Demetru Burdia, căzut ca erou pe câmpul de răbboiu, și așezat spre odihnă vecină în pământ strîns, au fost aduse acasă, la Arad, și așezate Sâmbătă d. a. cu mare solemnitate în cimitirul de acolo. Miliția din Arad a dat eroului nostru onorurile cuvenite militare, și toate căpeteniile orașului au luat parte la noua așezare în pământ a sacerdului cu rămășitele pământesti ale marului erou. A fost de făță la înmormântare și Preasfințita Sa, Ioan I. Papp, episcopul Aradului.

Ziua natală a reginei. Din București se anunță: Regina Maria a României a împlinit Vineri 40 de ani ai vîeti. În biserică mitropoliei s'a oficiat, cu ocazia ocaziei, serviciul divin. Presa a sărbătorit cu multă căldură ziua aniversară a reginei Maria, care promovează cu zel neobosit toate ramurile binelui public.

Premiul Nobel. Institutul regal de medicină din Stockholm a acordat premiul Nobel și anului 1914 doctoarei universitar din Viena Robert Barany, specialist în boale de urechi. Premiul acesta, pentru medicină, este astăzi de 147 mii coroane suedeze.

Nu închee pace separată. Ambasadorul japonez din Londra a semnat un contract, prin care Japonia se obligă să nu facă pace separată cu puterile centrale și lătoare în răbboiu.

Întoarcere permisă. Orasul Semlin, pe malul Dunării, lo făta Belgradului sărbesc, acum nu mai este bombardat de artilleria dușmanilor. De aceea s'a permis locuitorilor maghiari, însă nu și celor de naționalitate sărbească, să se întoarcă în oraș.

Piesă nouă teatrală. Distinsul scriitor Delavrancea a înaintat comitetului de lectură dela teatrul național din București o piesă nouă sub titlul *A doua conștiință* care se va reprezenta în actuala stagione pe scena acestui teatru.

Dela Uniunea femeilor române. A apărut Anuarul Uniunii femeilor române din Ungaria, pentru al doilea an de întemeiere, 1914 - 1915. Cuprindearea de seamă a supra activității Comitetului permanent. Anuarul publică următoarele: Mamele române, de Maria Bălușescu. Cătră iubitele surori și tovarășe de muncă, de președinta M. Bălușescu. Raport despre congresul al doilea. Raportul comitetului despre activitatea sa în 1914-1915, în anii răbboiului. Raportul cassei, din care se vede, că la finea anului 1914/15 avea totală a Uniunii este de 10.182 coroane 72 fileri. Membri ordinare: 20 reuniuni; membre fundatoare: 7 reuniuni; membre beneficiare 5 femei. Apelul președintelui către femeile române din Ungaria pentru a se organizează în scop de a veni în ajutorul celor duși pe câmpul de răbboiu. Raportul Reuniunilor asociate despre activitatea lor depusă în timpul răbboiului din 1914/15. (Au raportat reuniunile din: Arad, Blaj, Brașov, Cluj, Codlea, Deva, Diciosânt-martin, Făgăraș, Feldioara, Gherla, Hunedoara, Mediaș, Miercurea, Preșmer, Sibiu, Săliște, Șimleu, Sighișoara, Turda și Zărnești). Tabloul Reuniunilor de femei române asociate ca membre la Uniune. Din Cartea mijlocivă și a.

In interesul lor propriu, guvernele și clasele înalte ar trebui să se arate pătrunse de creștinism, în loc să se îndărătoicească a perpetuu spiritul păgân.

Atâtă vreme că lumea nu va nuna în practică deviza: *libertate, egalitate, fraternitate, înțeleasă creștină*, antagonismul social va exista și, împreună cu el, revoluționează.

Principiile, pe care le-am schită în aceste scrise, ar putea să devolte mai pe larg. Dar noi am voit numai să punem bazele și să facem înțelese aceste adevăruri prime și fundamentale:

1. Că dreptatea socială, întemeiată pe înălțările evanghelice primite în tot adevărul lor, este unicul preservativ împotriva revoluționarilor;

2. Că în statele, în care ar stări și astfel de înălțări, relațiile sociale ar deveni de așa natură încât ori ce oponiție s-ar reduce la cazuri individuale, izolate, fără însemnatate;

3. Că în statele, cărmuite conform cu aceleși principii, săr stabili cu necesitate relații creștine, care ar face cu neputință antagonismul și răbboiu.

În forma aceasta ar dveni creștinismul, statoricul odă într-adevăr și stăpânitor asupra inimelor, o legătură de vînire între căpeteniile statelor și între popoare.

(Dr. Wladimir Guettée). Traducere de Ilie Beleuș.

Dorul de pace. Conform stîrșilor parisiene, primite de gazetele elvețiene, mulți oameni din Franța cred că a sosit vremea să intre la invadare cu tara nemțescă, deoarece armata lor Wilhelm s'a dovedit invincibilă. Se va vedea acușă, întră că nouă guvern împărtășește vederile păcnicilor cetățeni.

Accidental unui rege. Despre accidentul regelui George al Angliei se dă din Londra următoarele amănunte: Regelul părisie Joi deminește, pe la 10 ore, cartierul general, că să meargă cu automobilul să cerceteze frontul englez. Sosind într-un oraș, în societatea generalului comandant al primei armate, s'a urcat pe cal și a pornit spre o câmpie înălță, unde se găsea trisnute trupele unui corp de armătă. Regle a trecut călăre pe dinaintea ostilor. În tot timpul, că a durat revista, plouă de vîrsă și bătea un vînt puternic. Regle s'a dus totu mai departe, la alte coruri de armătă. Aici s'a întâmplat nenorocirea. Trupele adeca au început să strige: Ură! și să-si fluture căciulile soldațesci; calul regelui s'a speriat, a sărit în două picioare, suveranul nu l-a putut înfrâna și a căzut la pământ. Ofiterii din suita l-au ridicat și l-au condus la automobil. Stirea accidentului s'a răspândit curând în mijlocul trupelor, care au stat în tăcere privind la automobilul regelui, de unde suveranul le-a mai salutat odată și apoi a plecat.

Pentru ostașii cari și-au pierdut un ochi. Răniți soldați, cari în răbboiu actual și-au pierdut ochiul pe câmpul de luptă, vor primi pe cheltuiala erarului căte un ochi artificial, dacă starea lor sanitară permite purtarea unui astfel de ochi.

Scandalul scutirilor militare. În afacerea scutirii de serviciu militar francez, au fost erași detinuți mai mulți oameni în Paris. S'u arătă treizeci de persoane, mai ales de subofiteri răniți, cari prin mișcare voiau să-si lungescă condecorile.

Ce spune boerul? La demonstrația făcută Dumineacă în București, — despre care am raportat în numărul nostru trecent, și la care a căzut jertfa un tinăr izraelit, — ci că domnul Nicu Filipescu, auzind despre moartea băiatului, ar fi strigat: „Mie-mi trebuie un ardelean, și mi-ati dat un jidă!” — Mulțumim de iubire.

Marea ofensivă. Armata engleză, în ofensivă sa din Flandria, a pierdut din 25 Septembrie până în 24 Octombrie 37 mii de oameni, între cari 2258 ofițeri.

Comunicația cu România. Se va putea face cu peste mult și pe la Orsova-Vercova, pentru că în curând va începe se circulează și trenul care leagă pe acolo Ungaria de România.

Bulgarii sunt chemați acasă. Consulul bulgar din Budapesta provoacă pe toti Bulgarii dintre anii 19-50, sfilitori pe teritoriul său, mai ales pe aceia, cari au fost soldați, să plece imediat acasă pentru a fi înrolați, căci în casă contrar vor fi înrolați aici la armata comună, ori la hovzizime.

Desmințire. S'a rez. Andiștă stirea tendențiosă, că monahia austro-ungară ar face Italiai concesiuni teritoriale în cazul închiderii unei păci. Stirea aceasta se declară din loc competent ca lipsită de orice temei.

Cambon. Fostul ambasador francez la Berlin, Jules Cambon, ajuns acum secretar de stat în ministerul de externe, este unul dintre aceiai, cari au considerat da precipită acțiunea răbboinică a Franței, și au fost de părere, că francezii vor ieși bătuți din răbboiu acesta. Când ministrul președinte Briand și-a les la sfacerile externe pe Cambon, a arătat că voiește să năibă langea sine un diplomat, care să cunoască exact viața politică a Germaniei și să-i poată da lămuriri trebuințoase. În felul acesta se exprimă alegerea făcută de Briand în persoana fostului ambasador dela curtea din Berlin.

Pentru văduvele și orfanii ostașilor noștri. Prea Onoratul domn Avram P. Păcurariu din Hunedoara, împlinind, din învățarea lui Dumnezeu, al 78-lea an al vîrstei și al 51-lea al hirotonirii cum și al căsătoriei cu soția sa doamna Maria n. Boldin, drept prios dărueste cor. 20 la fondul „Andrea baron de Șaguna” pentru ajutorarea cu preferință a văduvelor și orfanilor ostașilor noștri căzuți pe câmpul de răbboiu. Pentru această jertfa, bineplăcută și omeneștilor și lui Dumnezeu, exprimă sincere mulțumite, în numele Reuniunii meseriașilor sibieni: Victor Tordășianu, președint.

Despre bombardarea Venetiei. Se dă amănuntele următoare: În 24 Octombrie la 10 ore seara aeroplanele austro-ungare au pornit două atacuri în contra Venetiei. O bombă a explodat pe coperișul bisericii degli Scalzi și a stricat tavanul cu frescă zugrăvită de renumitul Tiepolo. Altă bombă a căzut în piata sfântului Marcu, dar n'a făcut stricări. În 25 Octombrie deminește la 9 ore aeroplanele au atacat orașul Venezia. Bombele au rănit usor cîteva persoane, dar — după ziarele italiene — n'a cauzat pagube însemnate. Unul din aceste zile comunică declarația directorului Ricci, dela muzeul de belle-arte, făcută cu acest prilej. Directorul Ricci susține că „barbarii”, cari au pus la cale atacul asupra Venetiei, zicându-lă: „Orbi să rămanăți; căci nu sănătatea dumnilor Ricci să admiră frumusetea lumii!” — A uitat însă domnul Ricci să dojnească pe aceia, cari au prefațat Venetia, orașul artelor, în port de răbboiu și au organizat acolo un arsenal pentru vasele flotei italiene. — Corriere della Sera cere, că Vaticanele să adreseze guvernului austro-ungar o notă diplomatică și să protesteze împotriva bombardării bisericilor.

Bioscopul Apollo. Mercuri și Joi în 5 și 4 Noemvrie r. 1915 se va reprezenta următorul program: Galitia, după natură. Navașta scurtă de vedere, umoristică. Coșicul misterios, dramă criminală senzatională în 5 acte. În rolul principal: M. Bonnard.

Cărți și reviste.

Dictionar de citate și locuțuni străine. Aceasta e titlul unei cărți, apărute acum de curând în București, în editura librăriei H. Steinberg, strada Șelari 7. Autorul cărții e domnul B. Marian, care a adunat la un loc cu multă diligentă citate latinești, grecești, italieniști, englezări, franceze și germane, dandu-le cuvenita esplanare în română. E o carte, care poate fi consultată totdeauna cu bun folos de clasa cultă românească. Exemplarul costă 2 lei. Cartea se poate comanda și prin librăria arhidiezană din Sibiu.

Teatru german.

Astăzi, Mercuri, se va reprezenta comedia premiată „Fata lui Belial”, de R. Kneisel, iar mâine, Joi, „Oameni culpi” de Leon. Începutul reprezentărilor la orele 7 și jumătate seara.

Note și impresii.

Din înțelepciunea altora. A ști cănu însemnată și înțelepciune.

Înțelepciunea e a ta numai când o dai altuia; altfel, ea este numai în tine.

Când emancipatele vor ocupa funcții. Acuzatul (în anul 2000): „Doamne, ce să mă fac! Prezidenta este o fată bătrână, pe care am părăsit-o când era tinără... Acum sănătatea mea pierdut!”

Ori pleci, ori te însori. Nu-i place englezului nici decum să audă de serviciu militar obligator. De aceea tinerii din Londra, ca să scape de necazul acesta, au început să plece din țară și să se stabilească în America. S'u dus mulți. Unii însă, neputând pleca din patrie, se grăbesc să se căsătorească, de oarece prin căsătorie sănătatea de serviciu militar.

In ultimele patru luni s'u insură tinerii din Londra în număr extraordinar: cu cincizeci de procente mai mulți, d

Nr. 371/1915.

(191) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Feneș, protopresbiterul Abrudului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 9 Iunie a. c. Nr. 5501 Bis. se admite și concurenți cu calificare de clasa a treia.

Venitele impreunate cu acest post sunt cele făsionate în coala B. pentru întregirea dotării dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite cu documentele normate în lege, subsemnatului oficiu în terminul deschis, și pe lângă prealabila incuviințare a subsemnatului să se prezenteze în vre-o Dumineac sau sărbătoare la biserică spre a cănta și cuvânta, respective celebre.

Abrud, 12 August 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Abrudului.

Petru Popoviciu
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinar

al arhidicezei gr.-orientale române
din Transilvania

tinut în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fil. porto.

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

**Mărturisirea ortodoxă
bisericii catolice și apostolice de răsărit**

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Rosca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea a făcută pe baza textului cel mai autentic al scrisorilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Tὰ συμβολικὰ βιβλία”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbei, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezană și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revăzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune cătră Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluiește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune cătră Dumnezeu Tatăl; rugăciune cătră născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune cătră Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată în coarde roșie și vânătă cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preotilor, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achiziția prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

Se află de vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată solid și frumos cu 2 cor. + 20 fileri porto.

Anunț.

Să redusă preturile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la 2 cor.

2. Memorialul arhiepiscopal și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.

3. Insemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fil.

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidicezană.

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

Biblia mică

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechiu și testamentul nou, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitiei Sale Domnului Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericiei ortodoxe române din Transilvania și metropolit al românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următorul cuprins:

A. Testamentul vechiu.

I. Intâia carte a lui Moise. Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Evei. Pedepsa lor. Făgăduința Mesiei. Uciderea de frate a lui Cain. Următorii lui. Vestirea poporului. Facerea corabiei. Potopul se începe. Potopul se sfârșește. Avara primește în cortul seu pe ingeri, cari îi făgăduiesc fiu din Sara și îi descorepe perirea Sodomei. Isav și Iacob. Căsătoria lui Iacob. Iosif în pismă se vinde de frații săi. Iosif prin talcuirea visurilor lui Farao se înțâlă la cinstea de Voevod. Călătoria lui Iacob în Egipt la fiul său Iosif.

II. A doua carte a lui Moise. Eșire. Nașterea, creșterea, fuga și căsătoria lui Moise. Așezarea mierului Paștelui. Moartea celor întâi născuți, începutul eșirei. Sevârsirea eșirei. Perirea egipcenilor în mare roșie. Moise primește sfintele zece porunci ale lui Dumnezeu. Întocmirea meseriașilor. Serbarea Sămbetei. Tablele legii.

III. A treia carte a lui Moise. Levitic. Sfintirea preoților. Talcuirea celor zece porunci și a altor legi.

IV. A patra carte a lui Moise. Numerile. Valean vrea se băsteme pe Israeleni. Asina lui vorbește. Legea despre bunurile de moștenire. Iisus Navi se pane în locul lui Moise povățitor poporului.

V. A cincea carte a lui Moise. A doua lege. Repetirea celor zece porunci ale lui Dumnezeu. Moise predă direcția sa, și aşază pe Iisus fiul lui Navi în locul său. Moartea lui Moise și ce urmează după aceea.

VI. Cartea lui Iisus Navi. Israel trece cu urme neudate prin Iordan. Cuprinderea și risipirea cetății Ierihonului.

VII. Cartea judecătorilor lui Israel. Vitejia prorocii Deborei, a lui Varac și a lui Iai. Invincerea lui Gedeon asupra lui Madiam. Vitejia, nunta și găcitură lui Samson.

VIII. Cartea I-a a împăraților. Înălțarea lui Samuil. Moartea lui Eli și a mior lui. Ungarea lui Sacl de împărat. Lupta lui David cu uriașul Goliat.

IX. Cartea II-a a împăraților. Ungarea lui David de împărat.

X. Cartea III-a a împăraților. Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon. Biserica lui Solomon. Ieșile uide pe preoții lui Vaal.

XI. Cartea IV-a a împăraților. Cele cinci minuni ale lui Eliseu. Neemana se curăță de boală.

XII. Cartea lui Ios. Nenorocirea și răbdarea lui Ios.

XIII. Psaltirea. Cântarea lui David când a scăpat din mâna lui Saul.

XIV. Pilidele lui Solomon. Lauda înțelepciunei în viață omenească. Lauda muierii muncitoare.

XV. Eclesiastul lui Solomon. Toate și au vremea lor. Mijloacele fericirii.

XVI. Eremia. Vedenia despre smochine.

XVII. Daniil. Daniil talcușește visul lui Navuhodonosor. Scăparea din groapa leilor.

XVIII. Procul Iona. Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Iona. Rugăciunea lui Iona pentru scăpare.

XIX. Tovie. Rugăciunea bătrânlui Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor. Voi din urmă a lui Tovie și sfâtuire cătră fiul său.

XX. Indita. Iuscușul indemn și bunul sfat al Iudei cătră bătrâni poporului. Tăierea capului lui Olifern. Mulțamita Iudei și a poporului ei.

XXI. Cartea înțelepciunei lui Solomon. Rugăciunea cătră Dumnezeu pentru înțelepciune.

XXII. Cartea înțelepciunei lui Iisus fiului lui Sirach. Despre ascultarea pruncilor cătră părinți, și despre adevărată smereenie. Lauda temelilor bune, și mustărește celor rele.

XXIII. Cărțile Macaveilor. Despre nedumnezeira și tiraniei lui Antioch. Despre statornicia celor șepție frați Macavei și a mumei lor.

B. Testamentul nou.

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Nașterea lui Iisus. Întimpinarea Doamnelui. Magii dela răsărit. Fuga în Egipt. Botul lui Ios. Ispătirea lui Ios. Nunta din Cana. Samarineanca la puțul lui Iacob. Slăbănușul dela lacul Vitezda. Cuvântarea de pe munte. Inviera tinărului din Nain. Inviera ietei lui Ios. Schimbarea la față. Vindecarea orbului din naștere. Samarineanul cel indurat. Cina cea mare. Fiul cel rătăcit. Bogatul și Lazăr cel sărac. Vameșul și Fariseul. Zacheiu Vameșul. Filerii văduvei. Pilda Sămănătorului. Inviera lui Lazăr. Intrarea în Ierusalim. Cina cea de taină. Iisus în grădina Getsimani. Iisus înaintea Arhieșilor. Patimile, răstignirea, moartea, înmormântarea lui Iisus.

Se află de vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată solid și frumos cu 2 cor. + 20 fileri porto.

Revăzătorilor li se dă rabat 15%.

TELEGRAFUL ROMAN

La Librăria arhidicezană
în Sibiu se află următoarele

Icoane sfinte

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobată de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimea 20×25 cm.

	K f
Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Inviera Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Sfântul Modest	—20
Sfântul Ilie Prorul	—20
Sfântul Ioan Botezătorul	—20
Domnul nostru Iisus Cristos în vesminte de Arhier	—20
Incoronarea Maicii Domnului	—20
Sfintii Apostoli Petru și Pavel	—20

Icoane mărimea 40×50 cm.

	K f
Judecata Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfântul Ilie Prorul	—45
Inviera Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfântul Ioan Botezătorul	—45
Sfintii Apostoli Petru și Pavel	—45

Icoane mărimea 15×23 cm.

	K f
Maica Domnului nostru Iisus Cristos	—30
Sfântul Gheorghe	—30
Sfântul Nicolae	—30
Sfintii Impărați Constantin și Elena	—30
Sfintii Arhangeli Mihail și Gavril	—30
Sfânta Paraschiva	—30
Sfântul Dumitru	—30

Icoane mărimea 22×34 cm.

	K f
Maica Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfânta Treime	—45
Sfântul Gheorghe	—45
Sfântul Dumitru	—45